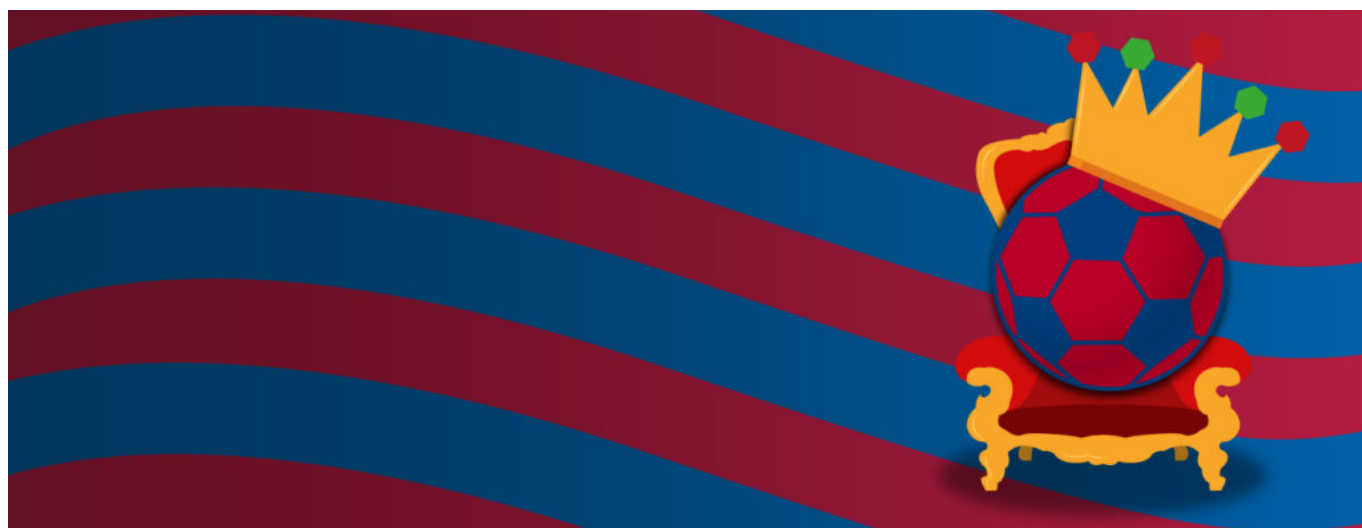

La llotja del Camp Nou: diners, poder i molts contactes

El Futbol Club Barcelona és la marca catalana més coneguda a escala global. L'entitat gaudeix d'un enorme seguiment mediàtic i la llotja del Camp Nou s'ha convertit en un dels símbols del poder a Catalunya i en un lloc habitual de relació entre l'elit econòmica i empresarial. Com funciona? Qui hi va? Quina importància tenen les grans empreses i els visitants VIP en el negoci del club? CRÍTIC retrata un espai que, des del mandat de Joan Laporta, està vetat a la premsa.

Marc Font

Il·lustració: JORDI BORRÀS

Milions de persones d'arreu del món segueixen cada partit de l'FC Barcelona i desenes de milers es congreguen al Camp Nou cada cop que l'equip juga a casa. Però, a banda d'un club poliesportiu, el Barça també és un espai de poder. El club és una empresa global amb una **facturació cada cop més astronòmica** -la temporada passada va tancar-se amb uns [ingressos rècord](#) de 708 milions- i els principals directius de l'entitat adquireixen una notorietat i un reconeixement social que difícilment obtindrien amb la seva activitat privada. La llotja del Camp Nou és l'espai que simbolitza millor la relació del club amb el poder polític i econòmic. Per conèixer-ne tots els detalls, CRÍTIC ha contactat amb antics alts càrrecs del club i amb diversos periodistes que durant anys n'han seguit l'actualitat, amb l'objectiu d'elaborar un retrat sobre un dels espais de trobada més rellevants del poder polític i econòmic del país.

La llotja presidencial s'anomena President Suñol [des del maig del 2015](#). El canvi de nom respon a la voluntat d'homenatjar el president blaugrana assassinat a l'agost del 1936, durant la Guerra Civil, a les mans de tropes franquistes. CRÍTIC ha adreçat al Barça un qüestionari sobre diversos aspectes relacionats amb la llotja i el seu funcionament. Qui hi pot accedir? En primer lloc, cal destacar que els 18 directius del club tenen accés a diverses invitacions, que normalment van a parar a

compromisos de rellevància. A més, segons explica el club, a la llotja s'hi asseuen els jugadors del primer equip que no han estat convocats, altres càrrecs del Barça –com el director esportiu–, antics jugadors, representants de l'equip rival i també hi ha espai reservat per als patrocinadors principals.

Els directius de Rakuten, Damm i CaixaBank, entre els assistents habituals

Els patrocinis són, de fet, una de les vies d'ingressos que el club més ha incrementat els darrers anys. Els principals, com La Caixa, Damm, Rakuten, Nike o Beko, tenen seients a la llotja presidencial, a banda de disposar de llotges privades que fan servir per als seus compromisos. No és estrany que **Hiroshi Mikitani, el president de Rakuten** –el principal espònsor del club, amb una aportació anual d'un mínim de 55 milions d'euros–, s'assegui a la llotja President Suñol quan passa per Barcelona. Un altre habitual és **Enric Crous, durant molts anys director general de Damm i actualment conseller delegat de Cacaolat**, empresa que controlen entre la cervesera i Cobega. Damm va renovar recentment el seu contracte amb el club, passant de pagar cinc a set milions anuals. El factòtum de La Caixa, Isidre Fainé, no és un habitual del Camp Nou, tot i que hi va a vegades. Segons les fonts consultades, els representants principals de l'entitat financera a l'estadi acostumen a ser **Jordi Gual, president de CaixaBank, o Jaume Giró, director general de la Fundació Bancària La Caixa**.

Més enllà d'això, segons explica el Barça en resposta a CRÍTIC, “es fa una recerca de les principals activitats culturals i esportives que se celebren a la ciutat de Barcelona per convidar els seus principals actors”. Darrerament el protagonisme ha recaigut en esportistes, com [el pilot de motos Marc Márquez](#), o artistes, com la cineasta Carla Simón, o els guanyadors d'Operación Triunfo', Amaia i Alfred. Però, al marge de rebre una nota de premsa amb els convidats per a cada partit, la realitat és que, **des de l'època de Joan Laporta com a president, l'accés a la llotja presidencial està limitat per als mitjans**. El periodista esportiu Toni Padilla publicava fa algunes setmanes al seu compte de Twitter un exemple de la llista d'assistents que reben els mitjans i ho aprofitava per fer-ne broma.

Una bandera amb la cara de Nuñez fora del Camp. Una pancarta de Sandro Rosell dins. Enric Reyna a la llotja. Falta Gaspart. pic.twitter.com/oDWOxp5NsR

— Toni Padilla (@ARAToniPadilla) [May 6, 2018](#)

Política i esport: el paper de Carles Vilarrubí

Un antic treballador consultat per CRÍTIC també destaca que els darrers anys l'espai ha tingut sobretot un “vessant institucional”, una orientació en la qual ha tingut un paper clau l'exvicepresident Carles Vilarrubí. Persona molt ben connectada amb l'entorn de l'antiga Convergència, Vilarrubí va dimitir l'1 d'octubre en rebuig a la decisió del club de [jugar el partit de Lliga](#) contra el Las Palmas, malgrat les imatges de la repressió policial contra persones indefenses que havien acudit a votar al referèndum.

Vilarrubí és el marit de Sol Daurella, la dona més rica de Catalunya segona la revista 'Forbes', i **el vicepresident de la banca Rothschild España**. Ha estat al consell de CVC Grupo Consejeros, un hòlding d'inversions patrimonials, i presideix la corredoria d'[assegurances Willis S&C, que és proveïdora del club](#). “Vilarrubí feia i desfeia a la llotja en l'àmbit institucional, era una

persona que cuidava les aparences i en certa manera utilitzava la llotja per reivindicar un cert sentiment independentista”, comenta una de les fonts consultades.

La dimissió de Vilarrubí i la intervenció de l'autogovern català per part de l'Executiu espanyol han condicionat també la presència de representants de les institucions catalanes a la llotja. Fa només algunes setmanes, la polèmica va saltar quan RAC1 va fer públic que el president del Barça va canviar el protocol i no va cedir el lloc que li corresponia al nou president de la Generalitat, Quim Torra.

□Aquest diumenge, contra la Reial Societat, Josep Maria Bartomeu no va cedir el lloc presidencial de la Llotja del Camp Nou al president Quim Torra, com havia fet sempre fins ara amb els altres presidents [#frac1 pic.twitter.com/V2L4ebVCC8](#)

— Esports RAC1 (@EsportsRAC1) [May 21, 2018](#)

La situació era molt diferent fa un any. Al partit de quarts de [final de la Lliga de Campions contra la Juventus](#), per exemple, hi havia Carles Puigdemont i Carme Forcadell, però també el ministre d'Educació, Cultura i Esports del Govern espanyol, Íñigo Méndez de Vigo; el delegat del Govern espanyol a Catalunya, Enric Millo; l'ambaixador d'Itàlia, Stefano Sannino, i el cònsol general del país a Barcelona, Stefano Nicoletti; l'aleshores conseller de Cultura, Santi Vila, i l'expresident de la Generalitat Artur Mas, entre d'altres.

Josep Maria Bartomeu i Carles Puigdemont a la llotja del Camp Nou / GERMÁN PARGA -FCB

Escenari de reunions del G-16 barceloní

Un antic alt càrrec del club posa èmfasi que els darrers mesos **s'ha accentuat més la relació institucional amb l'Ajuntament de Barcelona**, un fet que interpreta per la necessitat que el consistori aprovés l'Espai Barça, el projecte urbanístic en el qual s'emmarca la reforma del Camp

Nou. L'acceptació, primer per part del govern i després per part del ple municipal, va arribar a l'abril. Bartomeu, per exemple, [va assistir](#) al febrer a la presentació de l'edició d'enguany del Mobile World Congress, i el club va manifestar el seu [suport al certamen](#).

Un exemple evident de la llotja com a espai de poder és que ha acollit **diverses trobades de l'anomenat G-16, un 'lobby' que agrupa algunes de les institucions més importants de la capital catalana**. El grup es reuneix periòdicament per "tractar de les qüestions que afecten Barcelona i Catalunya". A més del club blaugrana, el G-16 engloba l'Ateneu Barcelonès, la Cambra de Comerç, el Centre Excursionista de Catalunya, el Cercle del Liceu, el Cercle d'Economia, el Círculo Equestre, el Club Natació Barcelona, l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, el RACC, l'RCD Espanyol, el Reial Club de Polo de Barcelona, el Reial Club de Tennis Barcelona, el Reial Cercle Artístic, Foment del Treball i l'Orfeó Català - Palau de la Música.

Però, més enllà de les relacions institucionals a escala local, **el Barça també exerceix certa diplomàcia internacional**. A l'agost del 2013, el club va fer l'anomenat '[Peace Tour](#)', que oficialment buscava "enfortir els llaços entre palestins i israelians", i que va comportar visites a l'aleshores president hebreu, Shimon Peres, i al president de l'Autoritat Nacional Palestina, Mahmud Abbas. El 2015 va assistir a l'estadi James Costos, aleshores ambaixador dels Estats Units a Espanya. La visita era prèvia a la inauguració de l'[oficina del club a Nova York](#).

Una de les 'sky boxes' (un tipus de llotja privada del Camp Nou) per dins / FC BARCELONA

El negoci de les llotges privades i els seients VIP

La llotja presidencial disposa de 147 localitats, moltes menys de les que tenen, per exemple, el Santiago Bernabéu o altres grans estadis europeus. Paral·lelament, **el club disposa d'uns [2.400 seients VIP](#)**. Hi ha 23 llotges privades -de 7 o 14 localitats- amb 256 seients, distribuïdes en espais privilegiats del Camp Nou. Són diverses les grans empreses que lloguen per a tota la temporada

llotges privades, que fonamentalment s'ubiquen a la tribuna de l'estadi i actualment no són gaire espaioses, ja que tot just tenen una petita habitació, amb nevera, càtering i televisió, que permet rebre convidats. Amb la reforma de l'estadi, aquests espais seran més grans i tindran més comoditat, per la qual cosa se'n podrà obtenir un major retorn econòmic i es podran convertir amb major facilitat en punts de reunió informal per a les empreses que les lloguen.

Agbar, BBVA, Axa o Vodafone són algunes de les empreses amb llotges privades llogades al Camp Nou

En resposta a un qüestionari de CRÍTIC, l'àrea de comunicació del club explica que amb les llotges privades "l'objectiu és trobar l'equilibri entre client de temporada i client de partit a partit que ens permeti optimitzar ingressos". Actualment, el club les lloga "a particulars i a tot tipus d'empreses, des d'empreses de Barcelona, resta de l'Estat i estrangeres. Evidentment en tenim més de Barcelona, però en tenim de tot arreu. Els particulars són d'ús propi; les empreses solen ser per compromisos comercials i corporatius", apunta la mateixa font. **Agbar, San Miguel, BBVA, Axa o Vodafone** són algunes de les empreses que tenen o han tingut llogades llotges privades.

A la llotja del Camp Nou, al partit del clàssic del febrer del 2013, s'hi van congregar el llavors vicepresident Carles Vilarrubí, el president del Mobile World Congress John Hoffman, el president Sandro Rosell i el directiu Didac Lee / MARTA BECERRA- FCB

El poder econòmic de la junta

Tot i que en funció de l'època ha variat, fa moltes dècades que la junta directiva del Barça reuneix una part de l'elit econòmica i empresarial de Catalunya. Josep Maria Bartomeu és al capdavant del grup empresarial Adelte, que controla la seva família, dedicat fonamentalment a serveis aeroportuaris. Al marge del president, destaca la projecció del vicepresident quart, Manel Arroyo, responsable de l'àrea de màrqueting i comunicació. **Arroyo és accionista i director general de Dorna Sports**, la companyia que des de fa dècades té en exclusiva la comercialització i l'explotació dels drets televisius del campionat del món de motociclisme.

Els directius actuals del Barça tenen alts càrrecs en empreses com Dorna Sports, Expo Hoteles & Resorts o el grup d'oci nocturn Costa Este

A la junta també hi està representat el sector hotelier. El vicepresident tercer, **Jordi Mestre, és president d'Expo Hoteles & Resorts**, propietària de l'Hotel Princesa Sofia o de la Torre Catalunya, entre d'altres, i membre del comitè executiu de Barcelona Turisme. També hi ha l'empresari nocturn **Javier Bordas, que controla el Grup Costa Este**, que té locals com Bling Bling, Opium, Soho, Pacha Barcelona o Nuba. Des del febrer és directiu **Josep Pont**, que va agafar el relleu del seu germà Ramon i, com ell, és un dels integrants de la família que controla el **grup agroalimentari Borges**.

Un dels noms que han aparegut en la majoria de converses mantingudes per elaborar aquest article és el del figuerenc **Dídac Lee, dedicat a les noves tecnologies**. Segons diverses informacions, seria dels que millor han aprofitat la projecció del càrrec per [promocionar els seus negocis](#), una opinió que comparteixen diverses de les fonts consultades. "Més que res, utilitza la condició de membre de la directiva per obrir-se portes; em pot semblar poc ètic, però no fa res que no pugui fer-se", diu un antic treballador del club.

El 2015 va deixar l'entitat l'andorrà **Ramon Cierco, un dels propietaris de la banca BPA**, que va ser intervinguda i posteriorment dissolta després que els Estats Units la vincuessin a [blanqueig de capitals del crim organitzat](#). Un altre directiu clau els darrers anys va ser Javier Faus, vicepresident econòmic entre el 2010 i el 2015. **Faus dirigeix el fons d'inversió Meridia Capital**, que canalitza centenars de milions d'euros al sector immobiliari i a altres sectors. En el seu moment, Faus va tenir un paper clau en el contracte patrocini que el club va signar amb Qatar Airways.

Cal dir també que la llotja del Camp Nou i la directiva del club estan extremament masculinitzades, fins al punt que **només hi ha una dona, Maria Teixidor, a la junta del Barça**, que té [18 integrants](#).

Hi ha hagut molts empresaris d'alt 'standing' que han passat per la junta directiva del Barça. Cada president ho ha anat fent segons les seves influències, com demostra, per exemple, el retrat de la junta que va formar Joan Gaspart l'any 2000, després de rellevar Josep Lluís Núñez, un dels grans constructors de Barcelona. Gaspart ha dirigit durant dècades el grup hotelier Husa, actualment immers en una forta crisi econòmica. A la directiva que presidia s'hi reunien persones com Salvador Alemany, president d'Abertis; Joan Castells, president de **Fiatc Assegurances**; Ángel Fernández, de la immobiliària **Don Piso**; l'advocat Josep Maria Coronas, que ha passat pels consells d'administració de la **Fundació La Caixa i Abertis**; l'exdirigent del PP Enrique Lacalle, durant anys president del **saló immobiliari Barcelona Meeting Point**, o el constructor Enric Reyna, que va ser el president interí que durant tres mesos va agafar el relleu de Gaspart el 2003. Reyna va presidir durant anys l'associació de promotors de Barcelona.

Sociologia de la llotja: espai de relació i de contactes

La llotja es pot analitzar fonamentalment des de tres aspectes: com un instrument de l'activitat institucional del club, ja que és l'espai on s'hi asseuen les autoritats polítiques o on s'hi conviden personalitats que, per exemple, estiguin de pas per la ciutat; com un espai relacional entre persones poderoses, que beneficia els directius de l'entitat, que tenen accés a diverses localitats reservades per a cada partit, i, finalment, com un àmbit de negoci en el sentit ampli, fonamentalment a través dels seients VIP i de les llotges privades, destinades sobretot a grans empreses, que alhora les utilitzen per als seus compromisos o interessos.

En major o menor mesura, la directiva de l'FC Barcelona sempre ha comptat amb representants de l'elit econòmica i empresarial de Catalunya. Durant dècades va ser un espai dominat per industrials tèxtils, mentre que un constructor, Josep Lluís Núñez, la va encapçalar entre el 1978 i el 2000. Com recorda el periodista del diari 'Ara' Albert Llimós, Núñez era un empresari molt poderós però sense una gran notorietat pública, aspecte que va assolir gràcies a la seva llarga etapa al capdavant del Barça. Més enllà de l'evolució històrica de la directiva de torn, per a Àlex Santos és sobretot un **"espai de relació", com en certa manera poden ser també el Liceu, el Reial Club de Polo o el Reial Club de Tenis Barcelona.** "És difícil encabir en la teva agenda de la setmana una trobada amb gent que no coneixes, però amb el Barça hi ha la complicitat de tenir un equip en comú, i això genera una empatia brutal, i en un moment donat sempre pots dir 'per què no ens veiem un dia al camp?'. És un espai que exerceix de trencagels, un lloc d'oportunitat i de relació que pot obrir portes", explica.

La llotja del Camp Nou és petita en comparació de la que tenen clubs com el Reial Madrid o l'Arsenal

Cal dir que, pel que fa al volum, **les xifres de la Llotja i de la zona VIP del Barça queden per sota de les d'altres grans clubs europeus.** El Reial Madrid, per exemple, disposa de gairebé el doble de localitats VIP, mentre que l'Emirates Stadium -el camp de l'Arsenal de Londres- en té unes 9.500. Això es tradueix en un major volum d'ingressos en concepte d'"hospitality", que agrupa seients i llotges privilegiades, lloguer d'espais per a actes o paquets especials d'empresa. El club britànic obtindria uns [80 milions d'euros anuals](#) en aquest concepte, el Reial Madrid es mouria al voltant dels 55, mentre que el Barça no arriba als 30.

Precisament per això, una de les [prioritats de la reforma](#) del Camp Nou és augmentar el nombre de seients i llotges VIP, destinades a visitants de gran poder adquisitiu i a grans empreses. La millora també preveu engrandir les llotges privades i dotar-les d'una major comoditat, cosa que pot facilitar determinades trobades. Les obres, incloses en l'anomenat Espai Barça, començaran a l'estiu del 2019, després de rebre l'[aprovació municipal](#). La rendibilitat que donarà aquesta ampliació de llotges al club la resumeix així el periodista de l'Agència Efe Àlex Santos, que cobreix la informació del club des de fa més de dues dècades: "En el futbol actual té una importància cabdal que puguis **tenir moltes llotges privades, perquè són una font d'ingressos** i, alhora, permeten que hi vagin els patrocinadors i facin els seus negocis".

Imatge de la llotja presidencial un dia de partit / FC BARCELONA

“Com la del Bernabéu, però en província”

Totes les fonts consultades destaquen que, en determinats aspectes, la llotja del Camp Nou, es mou en un nivell molt més modest [que la del Bernabéu](#), sobretot en el sentit que no seria exactament un espai de trobada informal entre autoritats públiques i empresaris privats. Fa tres anys [ho resumia](#) amb claredat Joan Rosell, el president de la CEOE, la gran patronal espanyola: **“A la llotja del Madrid sí que s’hi fan negocis i a la del Camp Nou no tants”**. En la mateixa línia, el periodista del diari ‘Ara’ Albert Llimós explica que un gran empresari català li va comentar fa algun temps que **“la llotja del Camp Nou és el mateix que la del Bernabéu però en província”**. De fet, a la llotja del Barça els protagonistes principals del que s’hi cou serien els mateixos directius. En aquest sentit, el periodista Jordi Badia, actualment alcalde de Calaf (Anoia), i que va ser director de comunicació del club entre el 2003 i el 2008, amb Joan Laporta de president, comenta a CRÍTIC que, sent directiu del Barça, “és inevitable fer-se una agenda de contactes. Són càrrecs que et donen una notorietat tremenda, i és evident que pots arribar a contactar amb gent d’un determinat nivell”.

Un altre periodista, que durant anys ha cobert la informació del club per a un important mitjà català, afirma directament que “els directius fan servir la llotja per fer ‘business’. Són persones que no cobren, es van deixar una pasta en la campanya electoral i en avals. I en la majoria de casos esperaven ser responsables d’alguna cosa i sortir molt a la ‘tele’, però al final només tres o quatre aconsegueixen sortir molt. I el que fan és **utilitzar el Barça com una manera de tenir un retorn a les seves empreses, creuen que legítimament**”. Albert Llimós, per la seva banda, destaca que al president del Barça “el coneix tothom” i, a més, ell “s’ha pogut reunir amb les autoritats màximes dels països amb els quals el Barça ha tingut una relació directa”. Pel periodista de l’Ara’, “damunt del club hi ha un focus internacional brutal, i, si estàs a la directiva, és obvi que aquesta marca s’associa a tu. Això pot crear certes empaties i segurament facilita que se t’obrin portes, però d’aquí a dir que se n’aprofitin directament... Mai ho he pogut demostrar. El que obtenen és notorietat, però és evident que existeix la capacitat de generar contactes i trobades”, reflexiona Llimós.

Un antic alt càrrec del club consultat també posa èmfasi en la notorietat i subratlla que evidentment **una responsabilitat d’aquest tipus al club “t’ajuda a fer contactes”**. “Podríem dir que alimenta unes relacions que estan al límit de la correcció. Ara bé, per exemple en el cas de Bartomeu, crec que cap client d’Adelte ha anat a la llotja. Pot ser que s’aprofitin les derivades del càrrec, però no crec que de manera sistemàtica, oberta i premeditada s’utilitzi per obrir mercat per als seus negocis privats, com sí que fa Florentino amb el Madrid. **Tot és més subtil**”, hi afegeix.